

- Wat is de historische achtergrond van het boek, en in welk(e) genre(s) hoort het thuis?
- Wat is de boodschap van het boek? Zijn er verschillende interpretatietradities die een eigen boodschap uit het boek destilleren? Zo ja, wat zijn de argumenten voor en tegen bepaalde tradities, en wat is uw voorkeur?
- Hebt u eventueel nog tips en aandachtspunten voor de Bijbelkringen?
- U kunt zelf ook punten toevoegen.

Geen punten toegevoegd, wel voor de duidelijkheid vragen geordend.

- I. Tips en aandachtspunten voor Bijbelstudie.
Kan meteen toegepast worden.
- II. Genre.
Profetisch: Wat houdt dat in? Waarom?
- III. Historische achtergrond van het boek Micha.
- IV. Interpretatieverschillen, argumenten voor en tegen.
- V. Wat is de belangrijkste boodschap van het boek?
Indeling en de kern.

I. Tips en aandachtspunten voor Bijbelstudie.

Drie stappenplan:

1. Wat is de inhoud van de originele tekst? (Meeste problemen al opgelost)
2. Wat was de boodschap voor de eerste lezer?
3. Wat is boodschap voor vandaag? (woordbediening)

1. Wat is de inhoud van de originele tekst? (pag.12 v.v.)

Niet alleen vertalen, maar vooral ook bronnenonderzoek. (belangrijk)

Masoretische tekst ± 1000 na Chr. (meestal de beste tekst)

Dode Zeerollen ± 200 v. Chr. – 100 n. Chr. (meestal conform Masoretische tekst)

Septuagint ± 275 v. Chr. (Grieks)

Controlemiddelen:

A

Overeenstemming met de rest van de Bijbel.

Op.6 4 paarden is in overeenstemming met Zach.1 en 6 uit Septuagint.

Ezech.4 390 + 40 jaren = 430 jaren ballingschap. Beter 190 jaren ballingschap uit Septuagint.

B

Standpunten Dode Zeerollen en andere oude vertalingen (Aramees).

Veel (betrouwbare) bronnen die hetzelfde aangeven, verhoogt de betrouwbaarheid.

Betrouwbaarheid van een rol of bijbelboek. (Jesajarol, spellingfouten, (in)consequent, inhoudelijke verbeteringen, verschillen met NT en andere betrouwbare bronnen, enz.)

C

Inhoudelijk logisch denken.

D

Bidden om hulp. (erg belangrijk)

Zover kan niet iedereen gaan: Gebruik dan vooral de herziene Statenvertaling voor OT, 51-vertaling voor NT, King James met woord voor woord vertaling Hebreeuws-Engels, Naardense vertaling (niet de tijden van de werkwoorden).

2. Wat was de boodschap voor de eerste lezer? (pag.14 v.v.)

Het koningshuis en plotseling dreigen het woud met vuur te verbranden (Jer.21:14).

Het paleis werd ook wel *het Woud van de Libanon* genoemd (1Kon.7:1-3, 10:17,21, 2Kron.9:16,20, vgl. Jer.22:6).

De zee was niet meer (Op.21:1). De zee was het koperen wasvat (1Kon.7:23-25,39,43,44, 2Kon.16:17, 25:13,16, 1Kron.18:8, 2Kron.4:2-6,10,15). Daarin moesten de priesters zich reinigen, voordat ze in de tempel dienst mochten doen. De zee, het koperen wasvat om al het onreine af te wassen, is niet meer nodig. We zullen dan verlost zijn van zonde en schuld.

Het nieuwe Jeruzalem is van goud (Op.21:18). Overal in de tabernakel waar de heerlijkheid van God aanwezig was, was alles van goud. Het duidt op de aanwezigheid van God.

3. Wat is boodschap voor vandaag? (accent woordbediening)

Wat Micha betreft, kom ik er nog op terug. (belangrijkste boodschap)

II. Genre

Het is een profetisch boek.

1. Wat houdt dat in? (pag.13 v.v.)

Profeten vertellen niet alleen iets over de toekomst. Ze geven vooral rechtstreeks de boodschap door, die ze van God krijgen (2Pet.1:21). Ze krijgen deze boodschappen om de kinderen van de Here heel concreet op te bouwen, te vermanen en te bemoedigen.

Mensen kunnen op verschillende manieren een profetie van God krijgen:

- door een (innerlijke) stem (Gen.15:1,4,5,7,9,13, 22:11-18, Ex.3, 1Sam.3),
- door dromen tijdens de slaap (Gen.15:12-21, 20:3,6,7, 26:24, 37:5-7,9, 31:3,11-13, 40, 41:1 -36, Num.12:6, 1Kon.3:5-15, Dan.7),
- door visioenen tijdens het volle bewustzijn (Jes.6, Ezech.1:1-3:15, Dan.8),
- door een rechtstreekse verschijning (Gen.17:1-22, 18, Ex.33:11, Deut.34:10, Richt.2:1-5, 6:11-22, 13:3-23, Dan.9:20,21).

Profetie van God is niet vaag, maar concreet. In het bijbelboek Micha kunnen we ook zien, hoe concreet voorspellingen van de profeet in vervulling zijn gegaan. Andere profetieën zullen nog concreet in vervulling gaan. (pag. 45). Ook komen er in de Bijbel heel wat profeten voor, die geschiedschrijvers waren. Mozes was een profeet (Deut.34:10-12), en toch heeft hij in opdracht van God concrete geschiedenis van zijn volk op schrift gesteld (Ex.17:14, 24:4, enz.). Van Samuel, Natan, de Siloniet Ahia, koning Salomo (972 - 932), de ziener Jedo, Jesaja en vele anderen kan hetzelfde gezegd worden (1Kron.29:29, 2Kron.9:29, 12:15, 13:22, 26:22, 32:32, 33:19, Hand.3:24). Hieruit blijkt wel, dat er duidelijk verband bestaat tussen profetie en geschiedschrijving. Bij deze profeten werd de ordening van hun geschiedschrijving bepaald door de thema's van de profetie. Het was profetische geschiedschrijving.¹ Het verschil tussen profetisch en historisch is slechts een accentsverschil.

¹ Dronkert K., Gids voor het Oude Testament, Kampen, 1964, pag. 167 v.v.

2. Waarom is het profetisch?

Rechtstreekse boodschappen van God, waaronder ook voorspellingen, worden door de profeet Micha doorgegeven. Het accent ligt niet op geschiedschrijving of uitsluitend hedendaagse waarschuwingen, wijsheden of wetten.

III. Historische achtergrond van het boek Micha. (pag.9 v.v.)

Na koning David (1012 – 972) en koning Salomo (972 – 932) werd het Twaalfstammenrijk gesplitst in een noordelijk Tienstammenrijk Israël en zuidelijk Tweestammenrijk Juda. Micha profeteerde in het Tweestammenrijk Juda.

Voordat Micha met zijn profetisch werk begon, regeerde in het Tweestammenrijk Juda de vrome koning **Uzzia** (785 – 733). De economische en politieke bloei tijdens de regering van deze vrome koning bleef onder koning **Jotam** (733 – 732) voortduren. **Koning Jotam diende zelf de Here, maar het volk van het Tweestammenrijk volgde hem daarin niet.** De afgoderij nam toe. Aan het einde van zijn regering wilde koning **Resin van Aram een coalitie van staten** vormen om tegen de koning van Assyrië in opstand te komen. Koning **Pekach** (734 - 732) van het Tienstammenrijk Israël wilde daaraan wel meewerken, maar het Tweestammenrijk Juda weigerde. Toen wilde de koning van Aram samen met de koning van het Tienstammenrijk Israël door een **gecombineerde aanval het Tweestammenrijk Juda** dwingen om mee te doen. In die tijd stierf koning Jotam, en werd hij opgevolgd door zijn slechte zoon Achaz (732 - 727).

Toen de legers van koning Resin van Aram en koning Pekach (734 – 732) van het Tienstammenrijk Israël samen het Tweestammenrijk Juda aanvielen (2Kon.16:5,6, 2Kron.28:5-8, Jes.7:1-16), voelde de jonge koning Achaz (732 – 727) zich in het nauw gedreven. De profeet Jesaja (7:3-12) zei in opdracht van de Here, dat God zelfs deze slechte koning van Juda wilde helpen. Koning Achaz sloeg echter de aangeboden hulp af.

In plaats daarvan vroeg hij Tiglatpileser III (745 – 727) de koning van Assyrië om hulp (2Kon.16:7). De Assyrische koning viel met zijn leger Aram aan, veroverde het, en voerde de bevolking in ballingschap weg naar Kir. Koning Resin liet hij doden. Omdat ook koning Pekach (734 – 732) tegen de koning van Assyrië in opstand was gekomen (2Kron.28:5-16, Jes.7:1-6), veroverde Tiglatpileser III eveneens het Tienstammenrijk Israël. Voor straf werden de stammen in het noorden en ten oosten van de Jordaan naar Assyrië gedeporteerd (2Kon.15:29). Koning Pekach werd bij een staatsgreep door Hosea vermoord. Over het gedeelte dat van het Tienstammenrijk overbleef, werd Hosea (731 – 722) een vazalkoning van het Assyrische rijk (2Kon.15:30).

Toen de **slechte koning Achaz** (732 – 727) aan de regering kwam, brak er een ellendige periode voor het Tweestammenrijk Juda aan. De zoon en opvolger van koning Jotam was één van de slechtste koningen die in Kanaän hebben geregeerd. Zijn dwaze daden stapelden zich in een recordtempo op:

1. Hij voerde kalverendienst in (2Kon.16:3, 2Kron.28:2).²
2. Hij voerde de Baäldienst in (2Kon.16:3, 2Kron.28:2).³
3. Hij liet de hemellichamen vereren (2Kon.16:4, 2Kron.28:4).

² De eredienst van gouden kalveren is te vergelijken met de verering van de Apisstier uit Egypte (Ex.32:1-6). Apis is een Egyptische afgod. Die werd voorgesteld als een stier met een zonnescijf tussen de horens. In de vroege geschiedenis was de stier een vruchtbaarheidssymbool. De farao's uit het Oude Egyptische Rijk werden vaak met de stier vereenzelvd, en als zodanig afgebeeld. De Apisstier van Memphis werd als aardse belichaming van de afgod Ptah beschouwd.

³ Het was de Baäldienst van de Feniciërs die hij invoerde.

4. Hij liet een deel zijn zonen door het vuur gaan, en offerde ze aan de Moloch (2Kron.28:3).
5. Hij riep de hulp in van Assyrië, en sloeg de aangeboden hulp van de Here af (2Kon.16:7-9, 2Kron.28:16, Jes.7:10-12).
6. Hij diende de afgoden van de Syriërs (2Kron.28:23).
7. Hij verving het brandofferaltaar door een Assyrisch altaar (2Kon.16:10-16).
8. Hij liet overal altaren bouwen voor allerlei afgoden (2Kron.16:24,25).
9. Hij liet het gerei van de tempel stukslaan (2Kron.28:24).
10. Hij liet de deuren van de tempel sluiten (2Kron.28:24).

Het was een dwaze en slechte koning. Gods straffen konden niet uitblijven. Na de oorlog tegen Aram en het Tienstammenrijk Israël, brachten ook de Edomieten, Filistijnen en Assyriërs met hun legers het Tweestammenrijk Juda zware slagen toe (2Kron.28:17-21). Hoewel de hulp van Tiglatpileser III (745 – 727) effectief leek, moest er wel fors voor worden betaald (2Kon.16:8,9). Het Tweestammenrijk Juda werd schatplichtig aan het Assyrische rijk. **Het was een zeer donkere tijd, vooral voor de gelovige Joden.**

Toen koning Achaz (732 -727) stierf, werd hij wel in Jeruzalem begraven, maar niet in de begraafplaats van de koningen van Juda (2Kron.28:27).

Na de dood van de Judese koning Achaz was zijn zoon Hizkia nog te jong om het bestuur over te nemen. Daarom nam de hoogste ambtenaar Sebna (727 – 714) als regent deze taak op zich.⁴ Onder zijn bewind ging de slechtheid van de bestuurders en het volk gewoon door.

Onder het bestuur van Sebna (727 – 714) werd de pro-Assyrische politiek voortgezet. Gedurende zijn bewind werd de bevolking van het Tienstammenrijk Israël om haar slechtheid in 722 voor Christus naar Assyrië verdreven (2Kon.17:1-6). Sebna deed niets om het Tienstammenrijk te hulp te komen. Ook liet Assyrië het pro-Assyrische Tweestammenrijk Juda met rust.

In 714 was Hizkia (727 – 697), de zoon en rechtmatige opvolger van Achaz, zelf in staat de macht aan zich te trekken. Vanaf dat moment veranderde er veel in het Tweestammenrijk Juda. Hizkia was een vrome en goede koning, en draaide de slechte en dwaze maatregelen van zijn vader zoveel mogelijk terug (2Kon.18:4, 2Kron.29). Onder zijn regering ging het veel beter met het Tweestammenrijk Juda. Hij versloeg de Filistijnen (2Kon.18:8), en er heerste weer voorspoed (2Kron.32:27-30).

⁴ In 2Kon.18:9-11 staat, dat Samaria in het zesde regeringsjaar van koning Hizkia (727 – 697) door de Assyriërs werd veroverd en verwoest. Volgens berekeningen op grond van Assyrische gegevens vond de verovering van de hoofdstad van het Tienstammenrijk plaats in 722 voor Christus. Dan zou Hizkia in **727** de troon van zijn gestorven vader Achaz (732 – 727) hebben overgenomen.

Volgens 2Kon.18:13 en Jes.36:1 echter viel de Assyrische koning Sanherib (705 – 681) het Tweestammenrijk Juda in het veertiende regeringsjaar van koning Hizkia aan, en veroverde op de hoofdstad Jeruzalem na het hele land. Op grond van berekeningen van de Assyrische gegevens zou deze inval in 701 voor Christus hebben plaatsgevonden. In dat geval zou Hizkia in **714** met zijn regering zijn begonnen.

Alles pleit ervoor, dat koning Achaz in 727 tegelijkertijd met de Assyrische koning Tiglatpileser III (745 – 727) stierf. In het bijbelboek Jesaja (14:28,29) kunnen we namelijk lezen, dat in het sterfjaar van Achaz de slaande roede of stok van God: Tiglatpileser III, was weggenomen.

Dat Hizkia nog te jong was om na de dood van zijn vader de regering over te nemen, wordt ondersteund door het feit, dat **hij nog geen zoon had**, toen de Babylonische koning Merodach-Baladan (722 – 710 en 703 – 702) in 703 voor Christus bij hem op bezoek kwam (2Kon.20:12-18, Jes.39).

Het lijkt er sterk op, dat vooral de hofmaarschalk Sebna (727 – 714) als regent de regering voor Hizkia had waargenomen. Een hofmaarschalk was de hoogste ambtenaar aan het hof. **Sebna had duidelijk koninklijke aspiraties, en liet voor zichzelf een koninklijk graf maken. De profeet Jesaja heeft zich daar openlijk tegen verzet,** en Sebna in opdracht van de Here gewaarschuwd en bestraft (Jes.22:15-25). Eljakim zou de functie van hofmaarschalk van Sebna overnemen, en als een vader voor zijn volk optreden. Natuurlijk heeft hij ook de jonge Hizkia op een vaderlijke manier bijgestaan (Jes.36:3).

Opmerkelijk is ook, dat veel waarschuwingen en bestraffingen van de profeet Jesaja uit die periode zich wel richtten tegen de bestuurders en het volk, maar de koning ontzagen.

In de periode dat Micha optrad, was hij niet de enige profeet. In het Tweestammenrijk Juda was de profeet Jesaja (1:1) al met zijn werk begonnen. In het Tienstammenrijk Israël profeteerden Hosea (1:1) en Oded (2Kron.28:9).
(pag.12)

Koningen van Juda	Uzzia	Jotam	Achaz	Hizkia	Manasse
Koningen van Israël	Jerobeam II	Pekach	Hosea		
Profeet in Israël	Hosea				
Profeet in Juda		Jesaja			
Profeet in Israël		Oded			
Profeet in Juda		Micha			

IV Interpretatieverschillen; argumenten voor en tegen.

(pag.113 v.v., De Openbaring mag niet verborgen blijven.)

Rooms-katholieken, Hervormden, Humanisten of Protestanten maakt niet zoveel uit.

Twee stromingen: Bijbelgelovigen en Bijbelsceptici. (Betrouwbaarheid Micha pag.12 v.v.)

Niet te veel tijd aan de laatste groep besteden. Daar komt weinig uit.

Vierbronnen-theorie Weerlegt door de vondst van de Dode Zeerollen.

Deutero-Jesaja en Trito-Jesaja. Weerlegt door de vondst van de Dode Zeerollen.

Bijbelgelovigen: Vervangingstheologie, Israëltheologie (Zionisme verwant) en tussenvormen.

Vervangingstheologie: Vooral bij Rooms-katholieken, Protestanten en Reformatorischen.

Restant uit de Rooms-katholieke leer. (Mede ontstaan door de Christenvervolgingen door de Joden)

Zelfs de meeste vertalingen beïnvloed.

Voorbeeld Jer.29:13 (Brief Jeremia aan de ballingen 70 jaren)

13 “Jullie (= Joden en Israëlieten) zullen Mij zoeken, en jullie zullen (Mij) vinden, omdat (≠ als!) jullie naar Mij zullen vragen met jullie hele hart.” (Onlogisch. Rijke belofte verdwijnt grotendeels.) Vrijheid van vertalen: Aanvoegende wijs bij de zegen (Num.6:24 v.v.).

Eerste lezer verdwijnt uit beeld, waardoor vaak de bedoeling voor ons vandaag niet overkomt.

Veel teksten uit de Bijbel worden onverklaarbaar. (Spiegel van raadselen)

Te weinig oog voor Gods beloften en genade. Te weinig oog voor Gods liefde en trouw. Hij is nu eenmaal Jahweh.

Israëltheologie: Evangelische stromingen.

Heel vaak gebaseerd op weinig Bijbelkennis. Bijbelboeken niet als geheel genomen. Geen rekening met de context gehouden. Veel stromingen en opvattingen:

Joden worden op eigen manier zalig. (in strijd met de Galatenbrief)

Chiliasme (ook veel stromingen). 1000-jarig rijk; komt niet in de Bijbel voor. Tweede terugkomst van Jezus Christus, in strijd met o.a. Ps.110:1.

Advies: Kijk bij Israël goed naar de context (Efraïm, Jozef, Juda). Die is duidelijk (pag.13 v.v.).

Israëlieten uit het Tienstammenrijk zijn voor Jezus' geboorte nooit massaal teruggekeerd. (Terugkeren en bekeren is in het Hebreeuws hetzelfde woord!)

V. Wat is de belangrijkste boodschap (voor ons) van het boek?

1. Indeling. (2. Kern)

(pag.17 v.v.) In dit bijbelboek speelt de tijd nauwelijks een rol. Het is vooral thematisch geordend. **Het bijbelboek Micha bestaat uit drie delen.** Elk deel opent met het woord *luistert*, en begint met Gods oordeel over de zonde van Israël en een aankondiging de berechting van zijn volk, waarna een belofte van zegen volgt.

Dit betekent niet, dat het bijbelboek uit drie profetieën bestaat. Hoogstwaarschijnlijk heeft de profeet Micha in de tijd dat koning Hizkia (727 - 697) regeerde, zijn profetieën in drie delen geordend.

De eerste twee hoofdstukken bestaan vooral uit waarschuwingen voor heel het volk Israël. Zowel in het tweede als in het derde deel wordt er eerst over Gods oordeel en straf gesproken, terwijl na de berechting van Israël er voor het overblijfsel van dat volk een zegenrijke periode zal aanbreken. Het laatste deel eindigt met een lofprijzing van Gods heilige naam.

Zo komen we bij de volgende indeling:

1. Hoofdstuk 1 en 2; Veroordeling en vernietiging van bijna heel Israël.
2. Hoofdstuk 3 – 5; Israëls nood en herstel.
3. Hoofdstuk 6 en 7; Veroordeling en verlossing van heel Israël.

Het eerste deel is het oudste. Het stamt uit de tijd dat koning **Jotam** (733 - 732) regeerde.⁵ In dit deel waarschuwt de profeet Micha zowel het Tienstammenrijk Israël als het Tweestammenrijk Juda. Gods straffen zouden komen, waarbij Samaria zou worden verwoest, en waarbij ook de Assyrische legers voor de poorten van Jeruzalem zouden staan. Daarover klaagt de profeet. Vooral de leiders van het volk en de valse profeten worden gewaarschuwd. Na de berechting van het volk zal het overgebleven deel door de Here worden gezegend.

In de tijd van koning **Hizkia** (727 – 697) is het tweede deel ontstaan.⁶ Het begint met een aankondiging van de berechting van de leiders van het volk. Toch ligt in dit deel veel meer het accent op de zegenrijke periode die er voor het overblijfsel van Israël zal komen, waarin God weer met de Israëlieten is verzoend, en zijn volk Hem weer dient. Eerst echter zouden de straffen van de Here komen als de weeën van een barende vrouw. Zijn volk zou de Messias baren. Hij zou en zal zijn volk verlossen. Israël zal het land van Assur weiden met het zwaard.

Het laatste deel is afkomstig uit de tijd van koning **Achaz** (732 – 727).⁷ Het begint met een rechtszaak van God tegen zijn volk. In die rechtszaak volgt de aankondiging van het vonnis voor heel Israël. Dan volgt de profetie, dat de Israëlieten weer naar hun land zullen terugkeren. Het bijbelboek sluit af met een lofverheffing van de grote naam van God.

⁵ De verwoesting van Samaria die met de belegering in 724 voor Christus begon, wordt in dit gedeelte nog voorspeld (Mi.1:6). Het zwaartepunt van Gods straf en berechting ligt op het Tienstammenrijk. Samaria zou worden verwoest. Het Tweestammenrijk Juda was nog niet zo slecht als het Tienstammenrijk Israël. Dat was tijdens de slechte Judese koning Achaz (732 – 727) wel het geval (Mi.6:16). Toen was de grote reformatie van koning Hizkia (727 - 697) nog niet begonnen (2Kon.18:4,22, 2Kron.29, Mi.1:5).

⁶ In het bijbelboek Jeremia (26:18) wordt door de oudsten een profetie van Micha de Morasjtiet uit dit gedeelte aangehaald (Mi.3:12). Er wordt bijgezegd, dat Micha dit zei tijdens de regering van koning Hizkia (727 - 697).

⁷ De profeet Micha sprak over het offeren van de oudste zoon (Mi.6:7). Koning Achaz heeft zijn oudste zoon inderdaad geofferd (2Kon.16:3). Het Tweestammenrijk Juda was toen even slecht als het Tienstammenrijk Israël, want ze hadden de zonden van de Israëlitische koningen Omri (886 – 875) en Achab (875 – 854) overgenomen (1Kon.16:32, 2Kron.28:2, Mi.6:16). Daarom zouden ze dezelfde berechting ondergaan.

2. De kern.

Is zoals vaak te vinden in het slot en de titel.

De volledige naam van Micha is Michaja (vgl. 2Kon.22:12, 2Kron.17:7, Neh.12:41, Jer.26:18), en dat betekent: Wie leeft als Jahweh? of Wie is aan Jahweh gelijk? Met deze vraag begint aan het einde van dit bijbelboek een lofprijzing tot eer van de God Jahweh (Mi.7:18).

De naam Jahweh betekent *Ik zal zijn, die Ik zijn zal*, of beter *Ik ben, die Ik ben*. Hij is de trouwe verbondsgod. Met deze naam maakte God Zich aan Mozes bekend (Ex.3:14). Die naam wordt niet zo maar gebruikt. Als die naam van God wordt gebruikt, dan heeft dat een bepaalde betekenis. Het wil zeggen: “Geloof het nu maar, want Ik, de Verbondsgod, Ik ben, die Ik ben, heeft het gezegd.”

Israël blijft als eersteling zijn volk (Jer.31:32-37). Christus kwam, en komt weer bij zijn volk. Onze lieve God Jahweh blijft nu eenmaal wie Hij is. Voor Israël is er een rijke toekomst weggelegd. Als de heidenen God massaal verwerpen, zal God zich over Israël weer ontfermen (Rom.11:25-32). Als in de toekomst de volheid (= het overgrote deel) van de heidenen het koninkrijk van God is binnengegaan (Rom.11:25), zal de Here in zijn uitverkiezende genade de keiharde stenen harten van de Joden wegnemen, en hun een hart van vlees geven (Deut.30:6, Jer.32:39, Ezech.11:19, 36:26). God zal hun ogen openen voor het nieuwe verbond, dat Hij met hen sluit (Rom.11:27, Jer.31:31-34, 32:40-41, vgl. Hebr.8:8-12). In de toekomst zullen de Joden zich nog bekeren, en Christenen worden (Ezech.36:26,27 Hos.3:5, 14:5, Zach.12:10-14, 13:8,9). (pag.45 v.v.)

Deze belofte en uitverkiezing van Israël geldt nu ook voor ons. Wij mogen wonen in de tenten van Sem. (Profetie Noach; Gen.9:24-27). Wij zijn bij Israël ingelijfd (Rom.11). Als nakomelingen van Jafet heeft God ook ons uitgekozen. De bekering is niet alleen het werk van God. Dan zouden alle oproepen van de Here om zich te bekeren hypocriet zijn, als Hij voor die bekering (vrijwel) alleen voor moet zorgen.

Door het lijden en sterven van de Here Jezus is voor alle zonden van de hele wereld betaald (1Joh.2:2). Daardoor is bekering voor iedereen weer mogelijk geworden (Joh.3:16). God laat de keus aan ieder mens als zijn beelddrager om voor Hem te kiezen. Zelfs de hoer Rachab die een vervloekte Kanaänitische vrouw was, en dus zeker helemaal niet bij het uitverkoren volk van God hoorde (Gen.9:25,26, Deut.20:16-18), kon voor de Here kiezen (Joz.2:1-21, 6:17,22,23,25, Mat.1:5, Hebr.11:31, Jak.2:25,26). Hoeveel te meer geldt dat dan ook voor ons. Wie leeft als God? Wie is aan die liefdevolle Jahweh gelijk? God dringt zich daarbij niet aan iemand op, maar iedereen kan in de strijd tegen ongelooft en voor bekering wel Hem om hulp vragen (Mark.9:22-27). Als in oprechtheid daarom wordt gevraagd, dan zal Hij die hulp en zijn Heilige Geest ook geven (Mat.7:7-11, Luk.11:9-13)!

Micha 7

18 Wie is een God als U, Die de ongerechtigheid vergeeft, en aan de overtreding van het overblijfsel van zijn eigendom voorbijgaat. Hij houdt niet voor eeuwig aan zijn boosheid vast, want Hij wil heel graag vriendschappelijk zijn!

19 Hij zal zich weer over ons ontfermen. Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen. U zult al onze zonden in de diepten van de zee werpen.

20 U zult aan Jakob (= Israël) trouw bewijzen, vriendschap aan Abraham, zoals U vroeger aan onze (voor)vaders hebt gezworen.

Het Bijbelboek Micha heeft zo ook vandaag voor ons een hele rijke boodschap.